

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte   Nadejda Toma,
Judecători   Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Liliana Pasat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2022, în privința inculpatului

Belotcaci Vitali XXXX,

anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătorei Edineț din 14.12.2018 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 02.07.2021 - 25.11.2021,
instanța de apel: 14.12.2021 - 04.05.2022,
instanța de recurs: 06.07.2022 - 03.08.2022.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț din 25 noiembrie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Belotcaci Vitali a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 6 luni închisoare.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Edineț din 14.12.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 lună și 7 zile.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 2 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 30 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Belotcaci Vitali, la data 23 iunie 2021, orele 21:10, având scopul nerespectării interdicției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate reglementată de legislația în vigoare, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, prin sentința Judecătorei Edineț din 14 decembrie 2018, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat constatată în urma testării alcoscopice a acestuia cu aparatul „Drager”, conform căruia, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituia 1,71 mg/1, a condus automobilul „Renault Kangoo”, n/î XXX, fiind stopat de către angajații de poliție pe traseul M 5, la ieșirea din or. Cupcini, direcția spre s. Brătușeni.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61-75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, care se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an, a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, anterior a mai fost judecat pentru o infracțiune similară, că se caracterizează satisfăcător, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, că beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă, rațională și echitabilă fără izolare de societate, stabilindu-i o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei, conform art. 90 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura raionului Edineț, Nadejda Podgurschi, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 6 luni închisoare, iar potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 6 luni închisoare, cu executare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Apelanta a invocat că inculpatul este învinuit de comiterea unei infracțiuni ușoare, anterior a fost condamnat penal pentru infracțiune similară, cât și contravențional pentru încălcări din domeniul transportului (10 procese verbale cu privire la contravenție), antecedentele penale nefiind stinse, a săvârșit infracțiunea incriminată fiind în stare de recidivă.

Astfel, pedeapsa stabilită prin sentința denotă o discordanță la individualizarea pedepsei, sub aspectul blândeții or, inculpatul nu este la prima abatere de la lege, fapt dovedit de revendicarea anexată, potrivit căreia, acesta a fost anterior condamnat

anume pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ Cod penal și fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, din nou a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ Cod penal, fapt ce denotă că acesta nu este dispus de a păși pe calea corijării și nu dorește să urmeze un comportament social, cu respectarea valorilor ocrotite de lege.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2022, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

În conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin sentința judecătorei Edineț din 25.11.2021 și a judecătorei Edineț din 14.12.2018, i-a stabilit lui Belotcaci Vitali pedeapsa definitivă de 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că la individualizarea pedepsei, instanța de fond corect a pus accentul și pe personalitatea persoanei vinovate, învederând și celelalte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, nu este rațional ca inculpatul să ispășească real pedeapsa cu închisoare, or, pericolul de a fi anulată suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în cazul încălcării condițiilor termenului de probă, va îndrepta comportamentul inculpatului la corectare, la respectarea ordinii stabilite în societate, precum și la respectarea legilor.

Subsidiar, instanța de apel a stabilit ca nefondate alegațiile acuzării cu privire la faptul că inculpatul urmează a executa real pedeapsa cu închisoare, or, în cauza Varga și alții vs. Ungaria din 10 martie 2015 (în special § 105), Curtea a concluzionat că recomandările Comitetului de Miniștri care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenție, în scopul de a rezolva problema creșterii numărului deținuților din închisori” (*a se vedea în special Recomandarea nr. R (99) 22 și Recomandarea Rec (2006) 13 a Comitetului de Miniștri*)

Astfel, analizând personalitatea inculpatului s-a stabilit că acesta anterior a fost judecat pentru o infracțiune similară, antecedentele penale fiind stinse în partea aplicării pedepsei principale, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, este angajat oficial în câmpul muncii, careva circumstanțe atenuante, iar ca circumstanța agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, pedeapsa de 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani o să convingă inculpatul de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În concluzie, pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor

sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În circumstanțele date, instanța de fond a respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, precum și a luat în considerație atitudinea acestuia față de consecințele survenite, ținând cont de personalitatea acestuia și gravitatea faptei comise.

Analizând temeiul nominalizat în raport cu motivele invocate în apel, acesta își găsește confirmarea la judecarea apelului declarat de acuzatorul de stat, existând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea stabilirii pedepsei definitive prin cumul de sentințe.

Astfel, la stabilirea pedepsei definitive prin prisma art. 85 Cod penal, instanța de fond eronat a stabilit inculpatului pedeapsa definitivă de 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport de un termen de 1 lună și 7 zile, or, pedeapsa definitivă stabilită în privința inculpatului Belotcaci V., prin cumul total de sentințe nu putea fi mai mică decât pedeapsa complementară stabilită prin sentința Judecătoriei Edineț din 14.12.2018.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Liliana Pasat, declară recurs ordinar, solicitând *casarea deciziei menționate în latura penală, cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal.*

Recurenta indică că deși instanțele au constatat și prezența unei circumstanțe agravante – săvârșirea infracțiunii de către o persoană, care anterior a mai fost condamnat pentru infracțiuni similare, totuși au considerat oportun de a aplica în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, fapt cu care nu sunt de acord, dat fiind faptul că inculpatului anterior deja i-a fost acordată șansă pentru a se corecta, dar nu a tras concluziile necesare, astfel nu a fost atins scopul legii penale.

Ori, inculpatul anterior a fost judecat prin sentința Judecătoriei Edineț din 14.12.2018, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani; sentința Judecătoriei Edineț din 26.12.2019 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport; sentința Judecătoriei Edineț din 15.02.2021 în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, luându-l sub strajă din sala ședinței de judecată.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele

de fond și de apel, inclusiv în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2., 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în special în aspectul aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, corect ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75, 85, 90 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea *poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că în cazul în care inculpatul anterior a mai fost judecat pentru o infracțiune similară, dar a recunoscut vina și s-a căit sincer, a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, la evidența medicului psihiatru și

narcolog nu se află, la locul de trai este caracterizat satisfăcător, este angajat oficial în câmpul muncii, corectarea și reeducarea ultimului este posibilă fără izolare de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura aplicării inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal.

Însă, pornind de la relevanțele art. 90 alin. (1) Cod penal, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța *poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Totodată, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

Astfel, argumentele specificate în recursul ordinar că: „...*inculpatul anterior a fost judecat prin sentința Judecătoriei Edineț din 26.12.2019 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport; sentința Judecătoriei Edineț din 15.02.2021 în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, luându-l sub strajă din sala ședinței de judecată...*”, nu au fost invocate și în apel, aceste sentințe lipsind în dosar și nefiind anexate la apelul sau recursul declarat, deci nu au niciun suport legal (*pct. 3.- 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că s-au aplicat

inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale în latura aplicării prevederilor art. 90 Cod pena, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Liliana Pasat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2022, în privința inculpatului Belotcaci Vitali XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 26 august 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico

